

YOSUNLU PATİKALAR

yere düştüğünde bile rahat bırakmıyorlar yaprakları
ya dalın buna dilsizliğı
hızır'ın bir bildiğı olmalı
çok bekledim onu gelmedi
gözlerim hüznün yatağını palazlayan bir emekçi şimdi

bir mühürdü düşünmek
yazgımızın kerpiçle teyelli cephesinde
hiçbir kitapta yazmıyorsa kefenin cebine minnet
revnaklı bir keyfiyet olmalı cinnet

yosunlu patikalar ürüyor güllesinde ıssızlığın
kimse taramıyor zülfünü şafağın
sancıyorum menekşe
daya başını göğsüme beyaz gülüşlerinle

soyunabilsin isterdim çocuklar
kasıklarına vurulan jilet yarasından
mor çizgiler düşölmüyor kalemin darasından
bir kedi olmak vardı dünyayı anlamayan

Meryem Genel